

—*— DIE XXI. NOVENBRIS. —*—
In Præsentatione B. Mariæ Virg.

—*— DUPLEX MAJUS. —*—

Omnia ut in Festis B.M.V. per Annum [191] præter sequentia.

In utrisque Vesperis, ad Magnif. Aña. Beata Dei Génitrix Maria, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrarium Spiritus sancti, sola sine exémplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo, alleluia.

Oratio.

DEus, qui beatam Mariam semper Virginem, Spiritus sancti habitaculum, hodierna die in templo præsentari voluisti: præsta quæsumus, ut ejus intercessiõne, in templo glóriæ tuæ præsentari mereamur. Per Dóminum... in unitate ejusdem.

Commem. præced. Aña.

Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu. ✠. Justum.

In j. Nocturno, Lectiones.

Ego sapiëntia. [197]

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Joannis Damasceni de fide orthodoxa. **Lib. 4. cap. xv.**

Lectio I^a.

Aoachim lectissimam illam, ac summis laudibus dignam mulierem Annam matrimonio sibi copulavit. Verum, quemadmodum prisca illa Anna, cum sterilitatis morbo laboraret, per orationem ac promissionem Samuelem procreavit; eodem modo hæc etiam per obsecrationem et promissionem Dei Genitricem a Deo accepit, ut ne hic quoque cuiquam ex illustribus matronis cederet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocabulum) Dóminam parit (id enim Mariæ nómine significatur): vere etenim rerum ómnium conditarum Dómina facta est, cum Creatóris Mater exstitit. In lucem autem editur in domo probáticæ Jóachim, atque ad templum adducitur: ac deinde in domo Dei plantata, atque per Spiritum saginata, instar olivæ frugiferae virtutum ómnium domicilium effi-

citur : ut quæ videlicet ab omni hujusce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxisset, atque ita virginem una cum corpore animam conservasset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℞. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℞. Et sicut cinnamónum et balsamum aromatizans. — Dedi.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Virgíribus.

Libro 2. post initium.

Lectio v.

Talis fuit María, ut ejus unius vita ómniū sit disciplína. Si igitur auctor non displicet, opus probémus : ut quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exéplum. Quantæ in una virgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexillum fidei, devotiónis obséquium : virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgíribus occurreret : quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens : Hæc torum

fili mei, hæc thálamus nuptiáles immaculáto servávit pudóre.

℞. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. ℞. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosárum, et lília conválium. — Vidérunt.

Lectio vj.

Quid ergo exsequar cibórum parsimóniam, officiórum redundántiam : álterum ultra natúram superfuísse, álterum pene ipsi natúre defuísse? Illic nulla intermissa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et si quando reficiéndi successisset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delicias ministráret. Dormire non prius cupiditas, quam necéssitas fuit : et tamen cum quiésceret corpus, vigiláret ánimus : qui frequenter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta continúa, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

℞. Ornátam. [201]

In iij. Nocturno, Homilia ut ibidem. [204]

In ℞. vij. dicitur, tuam sanctam Præsentationem. In ij. Vesperis, Aña ad Magnif. ut in primis. 615. Et fit Comm. sequentis.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

S. Cæciliae

Virg. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virginum [122] præter ea quæ hic sunt propria.

IN I. VESPERIS.

Si j. Vesperæ dicendæ sint integræ, Añæ, Capit. et Hymn. erunt de Laudibus. 622.

Ad Magnificat, Aña. Est secrétum Valeriáne, quod tibi volo dicere : Angelum Dei hábeo amatórem, qui nimio zelo custódit corpus meum.

℞. Spécie tua.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæciliae Virginis et Mártiris tuæ solemnitáte lætíficas : da, ut quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exéplum. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

In I. Nocturno.

Aña. Cæcilia virgo Almachium superábat, Tibúrtium et Valeriánium ad corónas vocábat.

Aña. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimicis.

Aña. Cilicio Cæcilia membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

℞. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℞. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. vij. e

E virgíribus præceptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutióem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióem tamen carnis habébunt hujusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : reliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habentes sint : et qui flent, tam-

quam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudentes : et qui emunt, tamquam non possidentes : ut qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur : præterit enim figura hujus mundi.

R. Cantantibus organis Cæcilia virgo in corde suo soli Dómino decantabat, dicens : * Fiat Dómine cor meum et corpus meum immaculatum, ut non confundar. **V.** Biduánis et triduánis jejúniis orans, commendabat Dómino quod timébat. — Fiat.

Lectio ij.

Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo placeat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo placeat uxóri, et divisus est. Et mulier innupta, et virgo cogitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta corpore, et spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quómodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico : non ut láqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, et quod facultatem præbeat sine

impediménto Dóminum obsecrándi.

R. O beáta Cæcilia, quæ duos fratres convertisti, Almáchium júdicem superásti, * Urbánum Episcopum in vultu angélico demonstrásti. **V.** Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. — Urbanum.

Lectio iij.

Si quis autem turpem se vidéri existimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri : quod vult faciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit : et qui non jungit, mélius facit. Mulier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permanserit, secundum meum consílium : puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

R. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi

gerébat in pectore, et non diébus neque nóctibus vacábat, * A collóquiis divinis et orátione. **V.** Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, et cor ejus igne cœlésti ardébat. — A collóquiis. Glória. A collóquiis.

In II. Nocturno.

Aña. Dómine Jesu Christe, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcilia seminásti.

Aña. Beáta Cæcilia dixit ad Tibúrtium : Hódie te fateor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idólorum.

Aña. Fiat Dómine cor meum et corpus meum immaculatum, ut non confundar.

V. Adjuvábít eam, Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commóvetur.

Lectio iv.

Cæcilia, virgo Romána, nobili genere nata, a prima ætate christiánæ fidei præcéptis institúta, virginitatem suam Deo vovit. Sed cum póstea contra suam voluntatem data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiarum

nocte hunc cum eo sermónem hábuit : Ego, Valeriáne, in Angeli tutela sum, qui virginitatem meam custódit : quare ne quid in me committas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attingere non est ausus : quin etiam áddidit, se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret. Cui Cæcilia, cum sine baptismo negáret id fieri posse, incénsus cupiditate vidéndi Angelum, se baptizári velle respóndit. Quare hortátu virginis ad Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in Mártyrum sepúlcris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur.

R. Cilicio Cæcilia membra domábat, Deum gemí-tibus exorábat : * Tibúrtium et Valeriánum ad coronas vocábat. **V.** Hæc est Virgo sapiens, et una de número prudentum. — Tibúrtium.

Lectio v.

Inde ad Cæciliam réversus, orántem, et cum ea Angelum divíno splendóre fulgéntem invénit. Quo aspéctu obstupéfactus, ut primum ex timóre confirmátus est,

Tibúrtium fratrem suum accersit : qui a Cæcilia Christi fide imbútus, et ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejúsdem Angeli, quem frater ejus viderat, aspéctu dignátus est. Utérque autem paulo post Almáchio præfécito constánter martyrium súbiit. Qui mox Cæciliam comprehénderi imperat, ab eaque primum, ubi Tibúrtii et Valeriáni facultates sint, exquirít.

✠. Cæciliam intra cubiculum orántem invénit, et juxta eam stantem Angelum Dómini : * Quem videns Valeriánus nimio terróre corréptus est. ✠. Angelus Dómini descendit de cælo, et lumen refúlsit in habitáculo. — Quem.

Lectio vij.

CUI cum virgo ómnia illórum paupéribus distribúta esse respondisset, eo furóre concitátus est, ut eam in ipsius aedes redúctam, in bálneo combúri jússerit. Quo in loco cum diem noctémque ita fuisset, ut ne flamma quidem illam attingeret ; eo immissus est cárnifex, qui ter secúri ictam, cum caput abscíndere non potuisset, semivivam reliquit.

Illa trídúo post, décimo Kaléndas Decémbris, Alexandro imperatóre, dúplici virginitátis et martyrii palma decoráta evolávit in cælum : cujus corpus ab ipso Urbáno Papa in Callísti cœmetério sepúltum est, in ejus aedibus ecclésia ipsius Cæciliae nómine consecráta. Ejus, et Urbáni, ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni, et Máximi córpora a Pascháli primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eadem sanctæ Cæciliae ecclésia cóndita sunt.

✠. Dómine Jesu Christe, pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcilia seminásti : * Cæcilia fámula tua quasi apis tibi argumentósa deserúvit. ✠. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit. — Cæcilia.

Glória Patri. Cæcilia.

In III. Nocturno.

Añã. Crédimus Christum Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Añã. Nos sciéntes sanctum nomen ejus omníno negáre non póssumus.

Añã. Tunc Valeriánus perrexit, et signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

✠. Elégit eam Deus, et praelégit eam. ✠. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homília lxxix. in Matth. post initium.

Uam ob causam in persóna virgínium hanc parábolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrimine súbjicit? Magna quædam de virginitáte disserúerat, dicens : Sunt eunúchi, qui seipsos castravérunt propter regnum cœlórum : et, Qui potest cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam esse vulgo existimatióne, quippe cum sit ea res natúra sublímis :

quod inde patet, quia neque in véteri Testaméto a priscis illis sanctisque viris culta fuit, et in novo nulla legis necessitate jubétur : non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permísit. Unde et Paulus ait : De virgínibus autem præcéptum Dómini non hábeo : et laudo quidem eum, qui hoc sectátur institútum, noléntem autem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

✠. Beáta Cæcilia dixit Tibúrtio : Hódie te fátere meumesse cognátum, quia amor Dei te fecit esse, * Contemptórem idolórum. ✠. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. — Contemptórem.

Lectio viij.

QUóniam igitur et magne res erat, ac de ea apud multos magna erat existimatio ; ne quis ea perfectá se totum perfectisse putáret, ac cétera negligeret, hanc parábolam pósuit, ut osténderet, virginitátem, quamvis cétera hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici. Ac mérito quidem inhumá-

num ac misericordia carentem cum illis collocat. Fornicator enim corporum, istae vero pecuniarum cupiditate vincuntur. Non est autem corporum et pecuniae par cupiditas: sed acrior multo atque vehementior illa corporum est. Quanto igitur cum imbecilliore luctantur, tanto minus venia dignae sunt, si vincantur. Idcirco etiam fatuas appellavit: quoniam majori certamine superato, in facilliore totum perdidērunt.

R. Cæcilia me misit ad vos, ut ostendatis mihi sanctum Antistitem: * Quia ad ipsum habeo secreta, quae perferam. **V.** Tunc Valerianus perrexit, et signo quod acceperat, invenit sanctum Urbanum. — Quia, Gloria Patri, Quia.

LECTIO II.

Lampades autem hoc loco illud ipsum virginitatis donum appellat, et sanctimoniae puritatem: oleum vero benignitatem, eleemosynam, impensum indigentibus auxilium. Tardante autem sponso, dormitaverunt omnes et dormierunt. Non parvum temporis rur-

sus spatium interjectum ostendit, ut discipulos regnum ipsius mox futurum expectantes, ab ea opinione deduceret: id enim illi sperabant: quapropter crebro ab hujusmodi eos spe revocat. Ad hoc, illud quoque indicat, somnum quemdam esse mortem. Dormierunt, inquit; media autem nocte clamor factus est: vel, ut in eadem parabola persistat: vel rursus ostendit in nocte futuram esse resurrectionem. Clamorem etiam Paulus commemorat, dicens: In jussu, in voce Archangeli, in novissima tuba descendet de caelo. Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Cantantibus organis *

Cæcilia Domino decantabat, dicens: Fiat cor meum immaculatum, ut non confundar.

2. Valerianus * in cubiculo Cæciliam cum Angelo orantem invenit.

3. Cæcilia famula tua, * Domine, quasi apis tibi argumentosa deservit.

4. Benedico te Pater Domini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum ignis extinctus est a latere meo.

5. Triduanas * a Domino poposci inducias, ut domum meam ecclesiam consecrarem.

Capitulum. 2. Cor. x. d

Fratres, Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

Hymnus.

Jesu corona Virginum, Quem Mater illa concipit,

Quae sola Virgo parturit: Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia, Septus choræis Virginum, Sponsus decorus gloria, Sponsisque reddens præmia.

Quocumque tendis, Virgines

Sequuntur, atque laudibus Post te canentes cursitant, Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices; Nostris ut addas sensibus, Nescire prorsus omnia Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paraclito, In sæculorum sæcula.

Amen.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea

benedixit te Deus in æternum.

Ad Bened. Añæ. Dum aurora finem daret, Cæcilia exclamavit, dicens: Eia milites Christi, abjicite opera tenebrarum, et induimini arma lucis.

Oratio.

Deus, qui nos annua beatae Cæciliae Virginis et Martyris tuae solemnitate lætificas: da, ut quam veneramur officio, etiam piæ conversationis sequamur exemplo. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Capit. ut in Laudibus.

R. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie. **V.** Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Spécie tua.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD SEXTAM.

Capitulum. 2. Cor. xj.

Mulor enim vos Dei æmulatione. Despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

R. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in medio ejus,

non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábít.
℣. Elégít eam Deus, et
præelégít eam. ℞. In ta-
bernáculo suo habitáre
facit eam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccl. Ij. b

Domine Deus meus,
exaltásti super ter-
ram habitatióem meam,
et pro morte defluente de-
precáta sum. Invocávi Dó-
minum Patrem Dómini
mei, ut non derelinquat
me in die tribulatiónis
meae, et in témpore super-
bórum sine adjutório.

℞. br. Elégít eam Deus,
* Et præelégít eam. Elégít.

℣. In tabernáculo suo ha-
bitáre facit eam. Et præ-
elégít. Glória Patri. Elégít.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℞. Propterea
benedíxit te Deus in aetér-
num.

IN II. VESPERIS.

Añæ ut in Laud. 622.
Psalmi de Communi Vir-
ginum. [122]

A Capit. fit de sequenti.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

S. Clementis

Papæ et Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius
Martyris [29] præter ea
quæ hic sunt propria.

IN I. VESPERIS.

Si j. Vesperæ dicendæ
sint integræ, Añæ erunt
de Laudibus. 630. Psalmi
ut in j. Vesperis de Com-
muni Apostolorum. [2]
Capitulum. Jacobi j. b

Beatús vir, qui suf-
fert tentatióem :
quóniam cum pro-
bátus fúerit, accípiet coró-
nam vitæ, quam repromí-
sit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præ-
mium,

Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cœlestia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sán-
guinem

Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dímítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. ℞. Et

constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Añæ. Oré-
mus omnes ad Dóminum
Jesum Christum, ut Con-
fessóribus suis fontis ve-
nam apériat.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua
beáti Cleméntis Már-
tyris tui atque Pontíficis
solemnitate lætíficas: con-
cede propítius, ut cujus
natalítia cólimus, virtú-
tem quoque passiónis imi-
témur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced.

Añæ. Virgo gloriósa sem-
per Evangélium Christi
gerébat in pectore suo, et
non diébus neque nóctibus
a collóquiis divinis et ora-
tióne cessábat.

℣. Diffúsa est.

Deinde S. Felicitatis
Mart. Añæ. Símile est re-
gnum cœlórum hómini
negotiátóri quærénti bo-
nas margarítas : invénta
una pretiósa, dedit ómnia
sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua.

Oratio.

Præsta quæsumus om-
nipotens Deus : ut
beátæ Felicitátis Mártyris
tuæ solénnia recenséntes,
méritis ipsius protegámur,
et précibus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Tertio j. Cap. xx. d

Miléo Paulus mit-
tens Ephesum, vo-
cávit Majóres natu

Ecclesiæ. Qui cum venís-
sent ad eum, et simul es-
sent, dixit eis : Vos scitis
a prima die, qua ingrés-
sus sum in Asiam, quá-
liter vobiscum per omne
tempus fúerim, sérviens
Dómino cum omni hu-
militate, et lácrymis, et
tentatióibus, quæ mihi
accidérunt ex insídiis Ju-
dæórum : quómodo nihil
subtráxerim utilium, quo
minus annuntiárem vobis,
et docérem vos públice, et
per domos, testíficans Ju-
dæis, atque Gentílibus in

Deum poenitentiam, et fi-
dem in Dóminum nostrum
Jesum Christum. Et nunc
ecce alligátus ego spiritu,
vado in Jerúsalem : quæ
in ea ventúra sint mihi,
ignórans : nisi quod Spí-
ritus sanctus per omnes
civitátes mihi protestá-
tur, dicens : Quóniam vín-
cula, et tribulatiónes Je-
rosólymis me manent. Sed
nihil horum véreor : nec
fácio ánimam meam pre-
tiosiórem quam me, dúm-

modo consummem cursum meum, et ministerium verbi, quod accēpi a Dōmīno Jesu, testificāri Evangelium grātiae Dei.

R. Orānte sancto Clemente, apparuit ei Agnus Dei : * De sub cuius pedes vivus emanat, fluminis impetus laetificat civitatem Dei. **V.** Vidi supra montem Agnum stantem. — De sub cuius pede.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego scio, quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transivi, praedicans regnum Dei. Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum a sanguine omnium. Non enim subterfugi, quominus annuntiarem omne consilium Dei vobis. Attendite vobis, et universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcētes gregi. Et ex vobis ipsis exsurgent viri loquētes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigilate memoria retinētes : quō-

niam per triennium nocte et die non cessavi, cum lacrymis monens unumquemque vestrum.

R. Omnes una voce dixerunt : Ora pro nobis sancte Clemens, * Ut digni efficiamur promissionibus Christi. **V.** Non meis meritis ad vos me misit Dominus vestris coronis participem fieri. — Ut digni.

Lectio iij.

ET nunc commendo vos Deo, et verbo gratiae ipsius, qui potens est aedificare, et dare hereditatem in sanctificatis omnibus. Argentum, et aurum, aut vestem nullius concupivi, sicut ipsi scitis : quoniam ad ea, quae mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministraverunt manus istae. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Jesu, quoniam ipse dixit : Beatus est magis dare, quam accipere. Et cum haec dixisset, positis genibus suis oravit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus est omnium : et procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum,

dolentes maxime in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem ejus non essent visuri. Et deducēbant eum ad navem.

R. Dedisti Domine habitaculum Martyri tuo Clementi in mari, in modum templi marmorei angelicis manibus preparatum : * Iter praebens populo terrae, ut enarrent mirabilia tua. **V.** Dedisti Domine sanctis tuis viam in mari, et in fluminibus semitam. — Iter. Gloria Patri. Iter.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Clemens Romanus, Faustini filius, de regione Coelii montis, discipulus beati Petri, cujus meminit Paulus scribens ad Philippenses : Etiam rogo et te germane compar, adjuva illas quae mecum laboraverunt in Evangelio, cum Clemente, et ceteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitae. Hic septem Urbis regiones divisit septem Notariis, singulas singulis attribuens, qui passiones Martyrum, et res ab eis gestas diligentissime conquisitas litteris mandarent. Multa scri-

psit, et ipse accurate, et salutariter, quibus christianam religionem illustravit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Descenditque cum illo in foveam : et in vinculis non dereliquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

CUM autem doctrina ac vitae sanctitate multos ad Christi fidem converteret, a Trajano imperatore relegatus est trans mare Ponticum in solitudine urbis Chersonae, in qua duo millia Christianorum reperit, qui ab eodem Trajano condemnati fuerant. Qui cum in eruendis et secundis marmoribus aquae penuria laborarent, Clemens facta oratione, in vicinum collem ascendit, in cuius iugo vidit Agnum dextro pede fontem aquae dulcis, qui inde scatebat, attingentem; ubi omnes sitim expleverunt : eoque miraculo multi infideles ad Christi fidem conversi, Clementis etiam sanctitatem venerari coeperunt.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti eis Dómine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio vij.

Quibus concitatus Trajánus misit illuc, qui Clémentem, alligata ad ejus collum anchora, in profundum dejicerent. Quod cum factum esset, Christianis ad littus orantibus, mare ad tria millaria recessit : eoque illi accedentes, ædiculam marmoream in templi formam, et intus arcam lapideam, ubi Mártyris corpus conditum erat, et juxta illud anchoram, qua merus fuerat, invenérunt. Quo miraculo incolæ permoti, Christi fidem susceperunt. Ejus corpus postea Romam, Nicoláo primo Pontífice translátum, in ecclesia ipsius sancti Clémentis conditum est. Ecclesia etiam in eo insulæ loco, unde divinitus fons manarat, ejusdem nomine dedicata est. Vixit in pontificatu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit

ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros decem, Diaconos duos, Episcopos per diversa loca quindecim.

R. Stola. [37]**In III. Nocturno.**

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. xxiv. d

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vigilate, quia nescitis quæ hora Dóminus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xxvj.

In ignorantiam illam diæi omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dóminus propter adventum furis admónuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus præceptorum suorum operibus inhaerere. Furem enim esse ostendit zâbulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem : ut ea incuriosis nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit : quia

diæi ignoratio intentam sollicitudinem suspensæ expectationis exagitet.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Expressa.

Lectio vij. Cap. xxvij.

Quisnam est fidelis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiam curam adhortetur : specialem tamen populi principibus, id est, Episcopis, in expectatione adventuque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidèlem atque prudentem, præpositum familiæ significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et præceptis obediens erit, id est, si doctrinæ opportunitate et veritate infirma confirmet, disrupta consolidet, depravata convertat, et verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ dispéndat, atque hæc

agens, hisque immorans deprehendatur : gloriam a Dómino tamquam dispensator fidelis, et villicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur; id est, in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit :

* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrænæ dignitatis glóriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Pro S. Felicitate Martyre.

Sermo sancti Gregorii Papæ.

Ex Homilia iij. in Evang.**Lectio ij.**

Fæta Felicitas, cuius hodie natalitia celebramus, septem filios sic post se tímuit vivos in carne relinquere, sicut carnales parentes solent metuere, ne mortuos præmittant. In persecutiõnis enim labore deprehensa, filiorum corda in amore supérnæ patriæ prædicando roboravit, et parturivit spiritu,